

Η συγκρότησις επί της ιατρικής επιστήμης του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου

Επιστήμες / Επιστήμη και Θρησκεία

Σταύρος Μπαλογιάννης, Ομότιμος Καθηγητής Ιατρικής ΑΠΘ

«Τι δεδοίκαμεν, ειπέ μοι; τον θάνατον; Εμοί το ζην Χριστός και το άποθανείν κέρδος. Ού πενίαν δέδοικα, ού πλούτον έπιθυμώ, ού θάνατον φοβούμαι, ού ζήσαι εύχομαι, εί μη διά την ύμετέραν προκοπήν»

Εντός των λιτών αλλά λίαν εκφραστικών και εξ άκρας ψυχής αναδυομένων λόγων δίδει το περίγραμμα του αξιολογικού του συστήματος και της πορείας της όλης ζωής του ο Ιερός Χρυσόστομος. Διά των λόγων αυτών ηκολούθησεν την οδόν της εξορίας, ο ακαταπόνητος μαχητής της αληθείας, ο υποφήτης των του Θεου απορρήτων, ο μέγας διδάσκαλος της οικουμένης, ο αναλωθείς εις το θυσιαστήριον της αγάπης του Κυρίου, εις την ποιμαντικήν μέριμναν, εις την αναζήτησιν της γνώσεως και της σοφίας, εις την καλλιέργειαν του λόγου, ως εφάμιλλος του Δημοσθένους και υπέρτερος του Αριστείδου κατά το ύφος.

Ο μέγας ούτος πατήρ, ο πανεπιστήμων της εποχής του, ο οποίος με τόσον ηρωισμόν και εσωτερικήν ειρήνην αντιμετώπισεν την εχθρότητα, την επιθετικότητα, την αδικίαν, την αγνωμοσύνην, τον εμπαιγμόν, τον διασυρμόν, τας ειρωνείας, την στέρησιν, τας κακουχίας της εξορίας και τον σωματικόν θάνατον, υπήρξεν εκ των ευστοχωτέρων και ακριβεστέρων ανατόμων της ανθρωπίνης ψυχής, βαθύς γνώστης των πολυμόρφων διεργασιών και διακυμάνσεων αυτής, τας οποίας ανέλυεν και ερμήνευεν μετά μοναδικής λεπτότητος, δεξιότητος, ευφυίας και επιστημονικού βάθους, όσον ουδείς ψυχολόγος και ψυχίατρος των μεταγενεστέρων εποχών.....

.....Η σύνδεσις των ψυχικών παθήσεως μετά της διαταραχής της λειτουργίας του εγκεφάλου αποτελεί πρωτοποριακήν θέσιν του Ιερού Χρυσσοστόμου, ουχί μόνον διά την εποχήν του αλλά και διά την πρόσφατον Ψυχιατρικήν. Σήμερον, εις τας αρχάς του εικοστού πρώτου αιώνος, κατέστη αντιληπτόν και εθεμελιώθη επί των προσφάτων δεδομένων εκ του χώρου της μοριακής βιολογίας και της νευροχημείας, ότι αι ψυχικάί παθήσεις, διά των οποίων αλλοιούται φαινομενολογικώς η λειτουργικότης της ψυχής, οφείλονται εις διαταραχήν του νευροδιαβιβαστικού ισοζυγίου εις τον εγκέφαλον ή εις την μοριακήν αλλοίωσιν των υποδοχέων, των ουσιών της αγωγής της νευρικής διεγέρσεως, ενώ μόλις προ ολίγων ετών εθεωρείτο άγνωστος η αιτιοπαθογένεια αυτών και ασύνδετος η σχέσις των μετά της εγκεφαλικής λειτουργίας.

Απόσπασμα εκ του άρθρου Σταύρος Ι. Μπαλογιάννης «Η συγκρότησις επί της ιατρικής επιστήμης του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου»

<http://bit.ly/31atC36>